

rabuke na Dunaji. Njegovi privrženci so vpili: „Hoch Schönerer“, redarji pa so jih za to zapirali. — Nemški konservativec Kaltenegger, dež. poslanec za kmečko volilno skupino Fürstenfeld, imel je v nedeljo dne 19. avgusta volilni shod v Stalhofnu ter je krepko povdarjal svojim volilcem, da se drži on in njegovi nemški tovariši tudi naprej edino konservativnih načel ter upa, da jim bode mogoče po njih poslej še več storiti za kmečko ljudstvo. Daj Bog! — Drž. poslanec za Velikovski okraj Lax, je odložil svoje poslanstvo in je sedaj celo mogoče, da bode njegov naslednik vrli župnik Gr. Einspieler. Tega se boje tudi vsi koroški nemškutarji in z njimi vsi, ki vleko jarem nemškega liberalizma. — Slavnost 40letnice vladanja previtlega cesarja v Brnci je bila jako lepa in tega ne morejo vtajiti celo zagrizeni koroški nemškutarji, da se slov. ljudstvo čedalje bolj otresa tujega jarma. — Fzm. Schönfeld, po veljnik 3. vojnega kora v Gradci, prišel je v Ljubljano, da si ogleda tamošnje vojaštvo in vojaške vaje pri Logatci. Od ondot pelje se v Celovec. — „Slov. podporno društvo“ v Gorici še ni dobilo dovoljenja za blagoslovljenje svoje zastave. To je zares čudno! — „Edinost“ slov. list v Trstu, je v 66. številki tako dopadla drž. pravdniku, da je vso pridržal za se, uredništvo pa je priredilo za svoje bralce drugo izdajo. — Volitev volilnih mož v Koperskem okraju, kjer je bilo voljenih 212 narodnih in 23 italijanskih volilnih mož, kaže, da nima italijanstvo v tistem okraju nič več moči. — Hrvaški ban, grof Khuen-Hedervary, je prišel na Dunaj ter se pogovarjal z drž. ministroma Kalnoky in Kalnay. — Ogerski minister za uk in bogočastje, Trefort, je na smrt zbolel. More biti se ga usmili smrt ter ga reši iz prepira, v katerem je bil s kardinalom Simorjem za voljo katol. učiteljskega. Minister v njem ni bil „na vrhu“.

Vunanje države. Sv. Oče so ustanovili nov red v spomin svoje zlate maše. Ta red bode ali iz srebra ali tudi iz zlata in srebra. — Italijanski predsednik ministerstva, Crispi, biva sedaj, ko to pišemo, menda že pri Bismarku v Friedrichsruhe. Kar bota ta moža med seboj stuhtala, ne bode nič kaj dobro. — Portugalski kralj in kraljica sta bila te dni v Ischlu pri našem svetlem cesarju. Z njima je bil tudi kraljevič in pravi se, da pomeni ta prihod neko veselo spremembo v ces. rodbini. — General Boulanger je zopet na vrhu, kajti voljen je v treh volilnih okrajih ob enem v drž. zbor. Kakor se vidi, ima mož vendar le pristašev, ki ne držijo rok križem. — Med uporne delalce se vrača polagoma mir ter jih dela v Parizu že večina v prejšnjih krajih. — V Angliji prihaja vlada do spoznanja, da imajo sicer veliko bojnih ladij a za vojsko, če pride kedaj do nje na morji, še vse premalo. Treba bode tedaj no-

vih ladij. — Mladi nemški cesar kaže posebno ljubezen do vojakov ter rad izreče, da stoji nje govo zaupanje najbolj na vojakihi. V Rusiji pa menimo, da ni veliko dosegel. — Rusija gleda z bistrim očesom na tujce, ki bivajo v Rusiji, posebno poljski. Njim pač menda ne zaupa veliko. — Srbska kraljica, Natalija, ne sme v Beligrad ter jo zastopa pri obravnavi pred konsistorijem le nje zastopnik. Kraljica pa ugovarja, češ, da je to zoper postave. — V vrsti turških vojakov je mnogo nemških častnikov, sedaj pa jih kliče Nemčija nazaj in radovedni svet se vpraša, zakaj da to dela. — Turčija v resnici ni voljna priznati Italiji. Da si ta prilasti Masavo ob Rdečem morji. Za njo pa stoji bojda Francija in kakor se zatrjuje, tudi Rusija. Vrh v vsega pa je nek glavar roparjev, ime mu je Debeb, napadel baši-bozuke italijanske ter je petero italijanskih častnikov ondi ubil. — V Aziji se pripravlja vojska med Tibetčani in Kitajci in je govorica, da tiči Rusija za Tibetčani. — V Braziliji, v južni Ameriki, so odpravili, kakor smo mi že poročali, sužništvo in vlada bi sedaj rada da pride iz Evrope, iz Italije še posebej tje delalcev. No Italija ima tacihi že na izbiranje, toda ljudem se ne ljubi iti tje — umirat. Podnebje je namreč sila nevarno za ljudi iz Evrope.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Bilo je v nedeljo. Trebalo je se nekoliko olikati in pomladiti, v spomladi vse hitreje raste in tudi baruse. Brivec je hotel marsikaj iz mene poizvedeti, in moral sem mu odgovarjati, da si mi laščina ravno ne teče. Vendar brivec tega ni dal veljati, marveč me je pohvalil, da govorim „molto bene“, prav dobro. Toda toliko pameti že imam, da sem občutil, da Lahova pohvala ni merila na moj laški jezik, ampak na mojo slovensko mošnjo, da se jej prikupi.

Danes sem meševal v cerkvi sv. Marcela, ki mi je bila najbolj na roke. Na istem mestu so nekdanj Rimljani imeli zverinjak, v katerem je sv. papež in mučenec Marcel zverino varoval in krmil, ko so ga bili vjeli. Po sv. meši mi dober angelj prinese misel, da imajo Hrvati danes skorej gotovo službo božjo pri sv. Klementu, na grebu slovanskega apostola sv. Cirila. Takoj stopim na ulico in vzdignem kazalec, kar je v Rimu znamenje, da se hočem peljati. Bil sem res srečen. Ko namreč stopim v cerkev sv. Klementa, je ravno škof Strossmayer stopil na leco. Govoril je z mladeniško navdušenostjo in tako lepo, kakor zna samo

on. Njegov govor je svedočil, da ima pravo srce za Boga, pa tudi za dom svoj in za svojega kralja. Da se vsi sovražniki slovanskega naroda ravno v njega najbolj zaletavajo, je znamenje, da je Strossmayer svojemu narodu močena podpora.

Lahi jako varčno živijo. Njih poglavitna hrana je sočivje, pa ga imajo tudi več sort, kakor mi, in sicer tudi takšnega, s katerim bi se naš želodec nikdar ne sprijaznil. Prodajalnice za sočivje so po mestih goste, kakor pri nas mesnice. Tudi trezni so Italijani; Slovenec ga petkrat toliko posuši, kakor Lah. Žganje-pivci so zelo redki, dokler se na Slovenskem že kjer bodi spodtekneš na „šnopsarja“. To je sramota za nas!

Mesa pride le malo na mizo; režejo le pičle porcije. Naročali smo govedino in telatino, a dobivali koštrunovo in jančje meso. Meso ni kuhano, ni pečeno, ampak segreto, čemur pa se nisem čudil, ko sem videl, da s špiritom kuhajo. Braskega zabelja Italian ne pozna, njemu je olje zabelj. Kruh je sam pšeniček, a nima nobenega lica pa tudi nobenega okusa. Butast je kakor postružek, tudi ni kipjen, ni soljen, ni pečen. Če bi slovenska gospodinja kmetu tacega spekla, pet tednov bi ga v hrbtu občutila. Juho Lah črti, kakor Slovenec polento.

Italijanska gospoda se oblači kakor naša. Vendar nekaj goropadnega ima vsak Lah. Če mu je suknja prav, pa so hlače prekratke, in če so mu hlače prav, pa je srajca na vratu pretesna, ali mu je klopuček premajhen, ali je škoren podvrnjen, ali rokav prekratek, neka napaka je na vsakem.

Ženskam ni mar snage. Omenim, da so tudi na Slovenskem nemarnjače, ki še v nedeljo možu in otrokom ne dajo friškega perila. Videl sem gospo, ki so sicer imele svilnato krilo, a perilo jih je tožilo nemarnosti. Proste ženske pa so pravcate cigalice: imajo črne lasi, svetle oči, črmljeno lice, razgegano in candravo obleko; češje se pa menda samo za Božič in Vuzem.

Ako Italijan nima opravila, se vseda kjer bodi ob tla. V Rimu so na očitnih trgih ležali kakor pri nas po nedeljah fantje ležijo na zeleni trati, a tobaka ne žgejo, za to so prevarčni. Ležijo pa ali na trebuhu, ali na strani in si glave podpirajo z golimi lakti, ker gumba na rokavi je za Laha deveta briga. Če jih troje skupej leži, so tako glasni, kakor bi ga že bili pet litrov popili, a še ga videli niso.

Gospoda se vozi v bogatih kočijah in z jako ličnimi in čilimi konji. Že nekdanj sem doma slišal, da Italjan za lepega konja največ oboča. Vboga laškega seljaka pa vleče ali osel ali mula ali oba. Majhnih posestnikov, kmetov in želarjev, na Laškem ni, ampak le

veliki posestniki so, kateri imajo svoje seljake ali kočarje, ki jim delajo.

Boren je voz revnega seljaka. Truga, kakor v njej pri nas prodec ali pesek vozimo, nasa-jena na lesene osi, dva kolesa in pa oje, vse leseno: to je njegov voz. Delo pa ni toliko kolarja, ampak — drvarja. Para oslek pa mora voziti, da mu kosti škripljejo.

Ko se nas pelje enkrat več kočij iz mesta, teknila se je kočija, ki je vozila pred nami, malo osla, ki je kamen vozil. Mrcina je bil tako medel, da se je precej prevrgel ter vse štiri od sebe molil, kakor če se klop podere. Bila je podoba, da oslu ni bilo prav nič več za toti svet. Toda Lah mu ni verjel in ga je s palico tako dolgo budil, dokler mu osel z repcem ne da na znanje, da mu ali ni mar, ali da ne more vstati.

Če se seljaku oje stere, ne da bi si novo omislil, ampak staro oje povije v cunje ter ga poveže s traki, da je bolj obvezano, kakor noga berača, ki na božjem poti kraj ceste sedi in berači. Na homot Lah oslu vse polno zvoncev navesi, in sploh vse take reči, ki ropčejo, oslu za klobuk navtičejo. Okoli vrata oslu obesijo na vožinec kodelo, ki mu visi črez prsa na kolena; to je njegov muhnjak, ob katerega s kolni tolče, če ga muhe nadlegujejo.

Goveje živine smo malo videli. Le tu in tam so orali z voli, ti pa so na Laškem menda jako rahlo-čutni, ker bili so z lepimi odejami odeti, da se ne bi kje sprehladili.

(Dalje prih.)

Smešnica 34. Kmetica hvali se sosedi, da je sina odvadila kletve. „Te“, pravi, „naučil se je pri vojakihi. Pri vsakem drugem stavku je zaklel, češ: da naj bo, kakor če vr. * „Kaj pa reče sedaj?“ seže ji soseda v besedo. — „Naj bo, kakor čejo mati!“ zatrdi kmetica.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Krajni šolski svet v Št. Ilji pod Turjakom je prejel od Nj. veličanstvu, svetlega cesarja 250 gld. za popravo tamonjše ljudske šole.

(Zlata maša.) Njih prevzvišenost, mil. knezoškof so služili v nedeljo, dne 19. avgusta pri oo. lazaristih v Celji slov. sv. mašo. V isti cerkvi so imeli namreč pred 50 leti svojo prvo sv. mašo.

(Zahvala.) Premilostljivi knezoškof in eksclenca Jakob Maksimilijan so za pripravo novih zvonov k župnijski cerkvi sv. Pavla v Savinjski dolini 80 gld. velikodušno darovali ter jim za lepi dar cerkveno predstojništvo v imenu župljanov izreče najponižnejšo zahvalo.

Miha Plešnik. župnik.

(Slov. društvo) zboruje v nedeljo den 26. t. m. ob 1/4. uri popoludne v g. Poličevej gostilni pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah